

[Christmas Møller.]

Tilfredshed med, at den højtærede Regering overfor den Modstand, der var, har strøget Bestemmelsen om Monopoliseringen, og vi lægger, naar vi ser paa de økonomiske Forhold og Priserne i 1931 og Priserne i 1933, en ganske afgørende Vægt paa 45 pCt.s-Bestemmelsen, som jo betyder, at man giver Landets Handelsstand, hvad ogsaa fremgaar, som det allerede er nævnt, af den Artikel, der stod i Dagbladet „Børsen“ i Gaar, en betydningsfuld Indrømmelse.

Vi er endvidere klar over, at den højtærede Minister er ganske enig med Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, i, at denne Lov skal administreres loyalt og i det nøjeste Samarbejde mellem Rigsdagens Repræsentation og Ministeren, og jeg vil da for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne sige, at vi kan anbefale de foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Jeg har dog yderligere nogle Bemærkninger at gøre. Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, at man under Gruppe 14 atter tager Beg og Asfalt med ind under Ordningen. Disse Varer var medtaget i det oprindelige Forslag, men er nu faldet ud. Dette, at Ministeren kunde gaa med til at tage dem ud, tror jeg ikke var et Udtryk for Ministerens særlige Ønske. Jeg kan vist sige, at det ikke var et Udtryk for, at Ministeren ønskede at monopolisere, Saaledes som denne Vare ligger handelsmæssigt, tror jeg, det vil være rigtigt at tage den med ind under Ordningen, saaledes at Loven for denne Vare som for en Række andre Varer af lignende Karakter kan bruges paa den Maade, som vi vil, at denne Lov skal bruges. Hvis den højtærede Minister er enig heri, vil jeg gerne anmode ham om til tredie Behandling at stille et Ændringsforslag i saa Henseende, idet jeg ved, der ingen Vanskeligheder vil blive med Hensyn til at faa det gennemført.

Jeg vil endvidere gerne have, at den højtærede Minister skal bekræfte, hvad han gav Udtryk for i Udvalget, nemlig at naar der kommer Spørgsmaal frem vedrørende nye Importører, for hvilke der ikke kan drages en Grænse ved de 45 pCt. — hvilken Begrænsning i øvrigt saa vidt muligt ikke skal anvendes, hvis Forholdene økonomisk former sig saaledes, at det ikke er nødvendigt —, saa vil man naturligvis ved Administrationen af denne Lov tage skyldigt Hensyn til disse nye Importørers Interesser, lige saavel som man har erklæret sig enig i, at der i Tilfælde, hvor der i 1931 har fore-

ligget ganske ekstraordinære Forhold, f. Eks. hvis Importen for en bestemt Importør har været særlig lav i det Aar, naturligvis ogsaa maa tages Hensyn hertil ved Administrationen af Loven.

Inden jeg slutter, finder jeg Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning til det radikale Venstre, navnlig til det radikale Venstres Folketingsmedlemmer i København, det ærede Medlem Fru Elna Munch og det ærede Medlem Hr. Rager, og jeg henvender ogsaa denne til de radikale Medlemmer i Ministeriet, den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Justitsminister, som jeg saa her for lidt siden, og hvis Mening jeg nok kunde lide at høre. Og det er den, at Dagbladet „Politiken“ som det eneste Blad har taget en noget ejendommelig Stilling til denne Overenskomst, der naturligvis som alle Overenskomster er et Kompromis, idet det i sin ledende Artikel i Gaar under Overskriften: Hvad siger Hr. Prieme? vender sig med Voldsomhed mod min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Prieme, og mod det konservative Folkeparti.

Jeg synes, der er Grund til at spørge de højtærede Ministre og de ærede københavnske Repræsentanter, om der da indenfor det radikale Venstre er nogen politisk Mulighed for at gennemføre noget mindre indgribende end det foreslaaede. Jeg spørger de ærede Medlemmer, om de mener dette, thi hvis der overhovedet skal være Sund Sans i at skrive en saadan Artikel, maa det være Meningen, at specielt de københavnske Repræsentanter vil sige: Vi vil naturligvis være med til noget langt mindre indgribende. For det kan da ikke være den københavnske Radikalismes Anskuelse, at en Valgdag skal der ikke vises i hvert Fald nogen Respekt for. Dette kan jeg ikke tænke mig, og derfor maa det være Realiteten, som „Politiken“ paa det radikale Partis Vegne interesserer sig saa overmaade meget for.

Derfor spørger jeg de ærede Medlemmer af det radikale Venstre, om deres Opfattelse da er den, at der kunde være naaet noget ganske andet end det, der her er Tale om, thi dette er sandelig ikke kommet frem i Udvalget.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag.

Hans Hansen (Rørby): Jeg skal paa min Gruppes Vegne for det høje Ting tillade mig at forelægge Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag i Henhold til den Motivering, jeg saa mange Gange har